U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká hradební 61, 400 21 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného č. j. 13831/06-1400, č. j. 13835/06-1400 a č. j. 13839/06-1400 ze dne 15. 8. 2006, o námitce podjatosti vznesené vůči soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, a to JUDr. Pavlu Vackovi, Mgr. Haně Ptáčkové, Mgr. Lucii Trejbalové a Mgr. Karlu Kosteleckému,

takto:

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, a to JUDr. Pavel Vacek, Mgr. Hana Ptáčková, Mgr. Lucie Trejbalová a Mgr. Karel Kostelecký **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného č. j. 13831/06-1400, č. j. 13835/06-1400 a č. j. 13839/06-1400 ze dne 15. 8. 2006, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec pod sp. zn. 59 Ca 130/2006.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou datovanou dne 1. 11. 2006 se žalobkyně domáhá zrušení následujících rozhodnutí žalovaného č. j. 13831/06-1400, č. j. 13835/06-1400 a č. j. 13839/06-1400 ze dne 15. 8. 2006, kterými byly zamítnuty odvolání žalobkyně podle ustanovení § 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutím Finančního úřadu v Jilemnici (dále též „správce daně“), a to rozhodnutí č. j. 794/06/259960/5871 ze dne 9. 1. 2006 o přezkoumání daňového rozhodnutí, kterým správce daně změnil platební výměr ze dne 25. 1. 2005, č. j. 3068/05/259960/5871, dále rozhodnutí č. j. 798/06/259960/5871 ze dne 9. 1. 2006 o přezkoumání daňového rozhodnutí, kterým správce daně změnil vyměření daně na rok 2005 podle poslední známé daňové povinnosti roku 2004, a dále rozhodnutí č. j. 785/06/259960/5871 ze dne 9. 1. 2006 o přezkoumání daňového rozhodnutí, kterým byl změněn platební výměr ze dne 11. 4. 2003, č. j. 21577/03/259970/5871.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále též „krajský soud“), který věc projednává pod sp. zn. 59 Ca 130/2006, postoupil podle ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“),

spisový materiál s podáním žalobkyně A. H. ze dne 26. 2. 2009, jejímž obsahem je námitka podjatosti uplatněná vůči všem soudcům senátu 59 Ca krajského soudu, Nejvyššímu správnímu soudu.

Žalobkyně tvrzenou podjatost spatřuje v tom, že důvěra v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování krajského soudu je ohrožena nejenom rozhodnutím a odůvodněním krajského soudu na č. l. 94 ze dne 9. 12. 2008 (kterým bylo rozhodnuto v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteleckého a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LLM. a Mgr. Lucie Trejbalové), ve kterém se krajský soud dle žalobkyně řádně nevypořádává s obsahem jejího podání ze dne 3. 11. 2008, ale i dosavadním postupem, neboť uvedeným rozhodnutím a dosavadním postupem je ohrožena důvěra v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování senátu 59 Ca i o předmětné žalobě.

Soudkyně Mgr. Lucie Trejbalová ve svém vyjádření k podané námitce podjatosti uvedla, že se ve věci necítí být podjatá, neboť žalobkyni nezná, nemá k ní žádný vztah a nemá ani žádný vztah k projednávané věci, na projednávání věci před správním orgánem se nepodílela a žádné předchozí soudní řízení v této věci neprobíhalo.

Soudce Mgr. Karel Kostelecký obdobně ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedl, že žalobkyni osobně nezná, poprvé se s jejím jménem seznámil až při rozhodování o jejím návrhu usnesením zdejšího soudu ze dne 1. 3. 2007 – č. l. 28 (návrh na osvobození od soudních poplatků) a jeho vztah k žalobkyni je tudíž zcela indiferentní. Na řízení před správním orgánem se nepodílel. Dle jeho názoru obsahem podání žalobkyně není žádný ze zákonných důvodů podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., ale její nespokojenost s usnesením zdejšího soudu ze dne 9. 12. 2008 (č. l. 94). Ve věci se necítí být podjatý.

Soudkyně Mgr. Hana Ptáčková ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedla, že k projednávané věci ani účastníkům nemá žádný poměr, na projednávání věci před správním orgánem se nepodílela, a že žádné předchozí soudní řízení v této věci neprobíhalo.

Soudce JUDr. Pavel Vacek se taktéž necítí být v řízení vedeném pod sp. zn. 59 Ca 130/2006 podjatý pro žádnou z okolností, jež jsou vyjmenovány v ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., nemá žádný vztah k projednávané věci nebo účastníkům řízení, nepodílel se na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ani u Finančního úřadu v Jilemnici. Nerozhodoval ani v žádném předchozím soudním řízení, v němž by žalobkyně vystupovala jako účastník řízení a žalobkyni osobně nezná.

Krajský soud ve svém přípisu ze dne 11. 3. 2009 taktéž uvedl, že soudkyně Mgr. Karolína Tylová je od 1. 3. 2009 na mateřské dovolené, a že zbylí soudci tvoří kompletní senát.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří

se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou a žalobkyně je ani nenamítala.

V projednávané věci je z podání žalobkyně zřejmé, že dovozuje podjatost soudců senátu 59 Ca krajského soudu z rozhodnutí krajského soudu č. j. 59 Ca 130/2006 - 94 a jeho dosavadního postupu. Žalobkyně však vůbec netvrdí, že by soudci krajského soudu měli poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům, a neuvádí ani žádný jiný zákonem předpokládaný důvod, pro který by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudců krajského soudu rozhodnout. Naopak její námitka podjatosti se týká okolností, které spočívají ve vydání usnesení krajského soudu ze dne 9. 12. 2008, č. j. 59 Ca 130/2006 - 94, a které spočívají v předchozím vedení řízení v dané věci. Proto ji lze spíše považovat za důvod spočívající v postupu soudců v řízení o projednávané věci, který zákon jako okolnost pro vyloučení soudců výslovně zapovídá (§ 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s.).

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že neshledal vznesenou námitku podjatosti soudců senátu 59 Ca Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec (JUDr. Pavla Vacka, Mgr. Hany Ptáčkové, Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karla Kosteleckého) důvodnou, což vyjádřil ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu